

مستووليت متن و شکل بدوش نويسنده مضمون ميباشد، عقیده نويسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۰/۱۰/۱۲

Jeffrey j. Roberts
مترجم: عبدالباري جهاني

افغانستان په دوهم نړۍ وال جنگ کي The Origins of the Conflict in Afghanistan

شپږم فصل
دریمه برخه

او د لېنکېسټر د پلان ريښي

نادرشاه په ۱۹۳۱ کال کي له برتانيې څخه پوښتنه وکړه چې د ده پر هيواد باندي د شوروي د حملې په صورت کي به برتانيه څه وکړي؟ د برتانيې حکومت، په دې برخه کي، د ضمانت ورکولو سره چندانې علاقه ونه ښودله؛ ځکه دوی فکر کاوه چې د افغانستان له شمالي ولايتونو څخه، د شورويانو د يرغل په مقابل کي، اصلاً دفاع کېدلای نه سي. دوی داسې احساس کاوه چې که افغانستان هر څومره ښه دفاعي قوت ولري بيا هم شورويان، په ډېره اسانۍ، هغه سيمي نيولا سي. پر دې برسېره، برتانيې په افغانستان کي هيڅ داسې اقتصادي او سياسي گټې نه درلودې چې افغانستان ته يې دغه راز تضمين ورکړی وای. خو برتانيې که څه هم چې هيڅ ضمانت ونه کړ مگر يو ډول نرم دريځ يې غوره کړ او وې ويل چې د افغانستان د خاورې تماميت ته ارزښت ورکوي او که هغه هيواد تهديد متوجه کيږي نو دوی به په جدي نظر ورته وگوري. په افغانستان کي د برتانيې د سفير سر رېچرډ ميکوناشي Sir Richard Maconachie رسمي جواب دا وو چې دوی فکر نه کوي شورويان به پر افغانستان باندي حمله وکړي. خو دونه يې وويل چې پر افغانستان باندي د شوروي اتحاد هر ډول حمله به د برتانيې گټو ته خطر وگڼل سي؛ او که برتانيه له هغوی سره پوځي مقابلې ونه کړي نو اقتصادي بنديزونه به ورباندي ولگوي او ډيپلوماټيک فشارونه به ورباندي واچوي.

د ۱۹۳۰ په لسيزه کي، افغانستان د ډيرو نورو هيوادونو په څېر، په بين المللي تنظيمونو کي غړيتوب، د خپل امنيت لپاره، يو ډول تضمين باله. په ۱۹۳۴ کال کي، د ملتونو اتحاديې ته د شوروي اتحاد له شاملېدلو څخه لږ وروسته، افغانستان هم ور شامل سو. که څه هم چې د حبشي د بحران په حلولو کي د دې موسسې ناکامېدلو د افغانستان اعتماد سست کړ؛ خو افغانستان د گډ امنيت له مفکورې څخه مخ ونه گرځاوه.

د ۱۹۳۷ کال د جولای پر اوومه، د افغانستان، ايران، عراق او ترکيې استازو د سعدآباد تړون لاسليک کړ. دا د يرغل نه کولو او دوستۍ تړون وو؛ او د افغانستان لپاره لومړنی او وروستی تړون سو. د سعدآباد د تړون په اساس، به غرو هيوادونو د سيمه ايزو جنجالونو پر سر سلا مشورې سره کولې او دغه راز يې د دې تړون څخه دباندې هيوادونو د يرغل پر مسله باندي بحثونه کول. د دغه پکت غرو هيوادونو يوه بل ته په داخلي چارو کي د مداخلې حق نه ورکاوه او د وړانکارو په ځپلو کي يې له يوه بل سره همکاري کوله. که څه هم چې د دې پکت ټول غړي پر شوروي اتحاد باندي، د فاشيسټانو د حملې په صورت کي، بې اعتماد وه؛ خو شوروي او برتانيې دواړو د سعدآباد پکت منظور کړ.

څرنگه چې افغانستان داسې يوه تړون ته شامل سوی وو چې د ټولي اسلامي نړۍ يووالي يې غوښت؛ نو د حکومت دې اقدام، په هيواد کي دننه، محافظه کار عناصر يو څه کرار کړل. ضمناً يې دا احتمال کم کړ چې د سيمي کوم هيواد دي د امان الله خان د بيرته ستنېدلو ملاتړ وکړي. دې پکت دغه راز کلتوري او اقتصادي تماسونه زيات کړل او، د لنډ وخت لپاره يې، د ايران او افغانستان تر منځ سرحدي لانجه کراره کړه. بالاخره د دې پکت د غړيتوب په نتيجه کي له افغانستان سره د ترکيې د پوځي مرستو کولو لاره هم هواره سوه. تر ۱۹۳۹ کال پوري، ترکيې په افغانستان کي ښه زيات شمېر پوځي سلاکاران درلودل. د سعد آباد پکت، که څه هم چې يو وړوکی گام وو، د غرو هيوادونو ترمنځ د سياسي او اقتصادي اهدافو د اشتراک ښکارندوی وو. دې ټولو هيوادونو، د شوروي اتحاد په جنوبي

د پاڼو شمېره: له ۱ تر ۴

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پاڼوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له اليرلو مخکې په خپر و لولئ

پوله کي، د يوه اسلامي بلاک د جوړولو ملاتړ کاوه. يوه امريکايي مقام دا پکت، د بغداد د پکت د جوړېدلو لپاره يوه مقدمه وبلله البته په وروستي پکت کي افغانستان شامل نه سو.

که څه هم چې د هاشم خان حکومت غوښتل چې پر سيمه ايزو امنيتي تدابيرو باندي غور وکړي خو د دې تر څنگ يې د افغانستان د پوځي قواوو د تقويه کېدلو تالابن هم کاوه. که څه هم چې د افغانستان د اولسونو گيريلايي مقاومت د هر يرغلگر په مقابل کي يو لوی مدافع مورچل وو خو د نادرخان د عصري کولو پروگرام دغه مورچل نور هم غښتلی کړ او د هيواد داخلي امنيت يې ورسره بهتر کړ. هاشم خان تر ۱۹۳۹ کال پوري د پوځي اکاډيمي تعليمي نصاب ته توجه وکړه او په هغې کي يې د توپچي، سپاره او پياده ځانگي زياتي کړي. دغه راز يې هند، شوروي اتحاد، ترکيې، ايټاليې، جرمني او جاپان ته افسران د روزني لپاره واستول. تقريبا ۱۵۰ ترکي صاحب منصبانو، څو تنو جرمنيانو او ايټاليانو په افغانستان کي د پوځيانو روزنه کوله. هوايي قوه پراخه سوه يو څو ميکانيزه او موټوريزه قطعي جوړي سوي او د لوژيسټيک څانگه تاءسيس سوه.

په دې وخت کي د برتانيې يو شمېر مقامات له افغانستان سره د پوځي مرستو د زياتولو لپاره راغلل. ځينو خوويل چې افغانستان ته بايد، د خپل داخلي امنيت د ټينگولو او قبيلو د مقاومت د ځپلو لپاره، د ماشين گن، تانکونو او الوتکو په شمول، عصري وسلې ورکړه سي او په دې وسيله د هند امنيت تقويه سي. خو کله چې هاشم خان، په ۱۹۳۵ کال کي، له لندن څخه د دوه نيم ميليونه پونډو پور غوښتنه وکړه، برتانيې د ده پېشنهاد رد کړ. شواهد ښيي چې برتانيې د افغانستان دا پېشنهاد زياتره د خپلو اقتصادي ستونزو او مالي بحران له امله رد کړ او عامل يې دا نه وو چې دا وسلې به د قبيلو لاسونو ته ولوېږي نو ځکه يې له افغانستان سره د زياتو پوځي همکاريو پېشنهاد قبول نه کړ.

کله چې برتانيې له افغانستان سره پوځي مرسته ونه کړه نو هاشم خان نورو هيوادونو ته مراجعه وکړه. که څه هم چې جاپان، ترکيې، ايټاليې، پولينډ، چکوسلواکيې او ايران هم دغه ته ورته جواب ورکړ خو جرمني په ډېره خوښي د همکاري کولو ژمنه وکړه. د افغانستان او جرمني اړيکي د نادرخان په وخت کي څر پير سوي وه. کله چې جرمني د نادرخان د ورور محمدعزيزخان قاتل، افغانستان ته ونه سپاره او له يو څه څخه وروسته يې پخپله اعدام کړ، نو د افغانستان له حکومت سره دا اندېښنه پيدا سوه چې د جرمني حکومت لا هم د امان الله خان طرفداري کوي.

د افغانستان او جرمني اړيکي، د نازيانو د قدرت نيولو سره، بهتر سول. څرنگه چې جرمني په لومړي نړۍ وال جنگ کي ظاهراً د اسلام طرفداري کړې وه او داسي ښکارېده چې هغه هيواد په اسيا کي د امپرياليسټي نقشو د تعقيبولو توان نه لري نو افغانستان ته له هغه هيواد سره د اړيکو ټينگول، په سياسي لحاظ، بهتر وه. د جرمني شخصي ډيپلوميټ، د ټکنالوجي تخصص او په سختو شرايطو کي، په لږو تنخواوو، د گوزاري کولو مسلي د افغانستان مشران په دې قانع کړي وه چې د هغه هيواد څخه مرستې واخلي. بالاخره د هينرلر حکومت، د برتانيې او نورو لوېديځو متحدينو په خلاف، د پور بڼه شرايط درلودل او د پيسو پر ځای يې اومه مواد قبولول او غوښتل يې په دې توگه په افغانانو کي خپل سياسي نفوذ زيات کړي. د ۱۹۳۶ کال په وروستيو شپو ورځو کي د افغانستان او جرمني حکومت، د هينرلر د خاص هدايت سره سم، يو پټ پروتوکول سره لاسليک کړ چې له افغانستان سره د اقتصادي همکاريو د زياتولو او د وسلو ورکولو ژمنه يې کړې وه. په ورپسې کال يوه بله موافقتنامه لاسليک سوه او د جرمني د ټاډ موسسي Organization Todt ته يې د سرکونو د جوړولو او هوا گرځني د تسهيلاتو د انکشاف حقوق ورکړل او د جرمني نورو موسسو ته يې په افغانستان کي د طبيعي منابعو د پلټلو او نورو صنعتي انکشافاتو امتياز ورکړ. وروسته د ۱۹۳۹ کال د اگسټ په مياشت کي دواړو هيوادونو يوه لس کلنه جامع اقتصادي موافقتنامه لاسليک کړه چې، د هغې په اساس، جرمني له افغانستان سره د اقتصادي او پوځي مرستو تر ټولو مهم هيواد سو. د دوهم نړۍ وال جنگ په درشل کي، په افغانستان څه باندي سلو جرمني تخنيکي ماهرانو د مختلفو تجارتي پروژو نظارت کاوه او نورو صاحب منصبانو يې پوځيان او پوليس ورته روزل.

د جرمني او افغانستان دې قراردادونو برتانيه عمل ته وهڅوله. هاشم خان او د اقتصاد وزير عبدالمجيد زابلی په ۱۹۳۷ کال کي لندن ته ولاړل او ۵۰۰ زره پونډه انکشاف پور يې تر لاسه کړ، چې تر يوه ځايه پوري يې د جرمني د تعهداتو په مقابل کي يو ځای ډک کړ. ضمناً، د افغانستان حکومت، د شوروي د يرغل څخه پرله پسې وېږي، له برتانيوي هند سره ستراتيژيکو همکاريو ته هڅاوه. افغانستان ته د خپلو تحقيقاتو په نتيجه کي معلومه سوه چې برتانيې د پولينډ د خاوري د تماميت ضمانت کړی دی نو دوی هم برتانيې ته مراجعه وکړه او د ۱۹۳۹ کال په مابين کي د دواړو هيوادونو ترمنځ د متقابلې همکاري تړون لاسليک سو. برتانيې له افغانستان سره عملي اتحاد ځکه ونه کړ چې ويل يې هسي نه چې شوروي اتحاد ولسمول سي او بيا دوی دونه زور نه لري چې د هغه د يرغل او تهديد په مقابل کي له افغانستان سره مرسته وکړي. برتانيې، بياهم د دوهم جنگ له پيل کېدلو څخه مخکي مياشتو کي، پر افغانستان باندي وسلې او جنګي الوتکي وپلورلې او ژمنه يې وکړه چې پوځيان به يې ورته وروزي. د دواړو هيوادونو لويو درستيزانو، د افغانستان د پوځ د عصري کولو او د هند په دفاعي پلان کي د افغانستان د شاملولو په باره کي، يو پټ تړون لاسليک کړ؛ چې په وروسته کي به افغانستان د هند څخه د دفاع کولو لپاره په لومړۍ کرښه کي وي.

د روسانو او نازيانو ترمنځ د پکت په نتيجه کي، د افغانستان وېره دونه زياته سوه چې حتی هاشم خان په دې فکر کي سو چې برتانيې ته په کابل او هرات کي د پوځي قشلو د اچولو اجازه ورکړي. سره له هغه چې پر افغانستان او

هند باندي د شوروي د لوژيستيکي تياري په باره کي هيڅ ډول شواهد موجود نه وه مگر برتانيې دغه حمله بيخي د يوه واقعيت په حيث فرض کړې وه. په ۱۹۳۹ کال کي، پر فينلینډ باندي د شوروي د يرغل څخه وروسته، د برتانيې دوه صاحب منصبان جنرال جي اين مولزورت G.N. Molesworth او مېجر اي ایس لینکيسټر A.S Lancaster کابل ته ورسېدل او د افغانستان د پوځ تفتيش يې وکړ. مولزورت وويل چې پوځ ښه او پوره مشران نه لري. ده وويل چې د افغانستان صاحب منصبان ټگان، ټنبل، ناپوه او نالايقه دي. هغسي چې دوی له هره اړخه نيمگري دي دغسی يې د جنگ پلان هم نيمگري دی او په يوه شپه کي يې جوړوي. د دوی د وسلو غوښتنې تر اندازه تېري دي او ليست يې ډېر اوږد دی. مولزورت وليکل چې دوی ته که عصري وسلې لاسته ورسې نو لکه ماشومان چې، په بي احتياطي سره، د لوبو ارزښتناکه سامانونه ماتوي دغسي به دوی هم له وسلو سره لوبې کوي. ده وويل چې د افغانستان پوځ تش په نامه لښکر دی چې هيڅ ډول اړښت نه لري. او که د نيژدې راتلونکي لپاره، دې پوځ ته څوک په تمه وي نو دا د وخت او پيسو ضايع کول دي. مولزورت د خپل رپوټ په پای کي وويل چې که پر افغانستان باندي يرغل وسي نو خلک به يې مقاومت وکړي او غواړي چې زموږ سره ملگرتوب وکړي. ده وويل چې له دوی سره د اوږدې مودې موافقنې لاسليکول ښايې ښې سياسي نتيجې ورکړي او توصيه يې وکړه چې، که په افغانستان کي وسايل او افسران موجود وي، نو برتانيه د وسلو مرستې ورسره وکړي.

د ۱۹۴۰ د لسيزې په سر کي، د برتانيې خارجه وزارت توصيه وکړه چې هاشم خان ته په پټه يو تضمين ورکړه سي چې که چيري د شوروي قواوو يرغل ورباندي وکړ نو دوی به يې ملاتړ وکړي؛ حتی له هند څخه به د پوځونو او هوايي قوې لازمه مرسته ورسره وکړي. خو دوی دا ومنله چې د شمالي سرحد د ساتلو په برخه کي هيڅ ډول ضمانت نه سي ورکول کېدلای. د جنگ کابينه هم په دغه عقیده وه چې د افغانستان د سرحدونو ساتل ممکن نه دي او په دې برخه کي هغوی ته هيڅ ډول تضمين نه سي ورکول کېدلای. صدراعظم وينسټن چرچل بالاخره فيصله وکړه چې هاشم خان ته د برتانيوي وسلو د خريدارۍ اجازه ورکړي او د تخنيکي مرستو او د عسکرو د روزلو ژمنه ورسره وکړي. چرچل دغه راز پر دې خبرې ټينگار وکړ چې د افغانستان د خاورې تماميت د برتانيې لپاره ډېر زيات اهميت لري او که د هاشم خان له حکومت سره مرسته وسي نو هغه به قابيل آرام کړي، د محور د هيوادونو نفوذ به کم کړي او له نورو اسلامي هيوادونو سره به د برتانيې اړيکي بهتر کړي.

ستالين، د فرانسې له سقوط څخه وروسته، د جرمني پر دې غوښتنه غوږ ونه نيوی چې ويل يې د فارس په خليج کي د متحدينو له کمزورۍ څخه گټه واخلي او له مرکزي اسيا څخه خپل عسکر هغې سيمي ته ولېږي. کله چې پر افغانستان باندي د شوروي د يرغل کولو خطر ليري سو نو له افغانستان سره د جرمني ډيرو پراخو اړيکو د برتانيې او افغانستان اړيکي ساړه کړل. جرمنيانو، د برتانيې د کمزوره کولو په منظور، هاشم خان ته پېشنهاد وکړ چې که پر هند باندي حمله وکړي نو په عوض کي به د درانيو امپراطوري ورته را ژوندۍ کړي. د جرمنيانو لومړيو برياليتوبونو د افغانستان ځيني حکومتي مشران په دې عقیده کړل چې د روسيې د سقوط په صورت کي د جرمني په غوښتنه عمل وسي. د مثال په ډول عبدالمجيد زابلي څو ځله پېشنهاد وکړ چې که جرمنيان زموږ د شمالي پولو د ساتلو تضمين کوي، عصري وسلې را کوي او تر اباسين پوري خاوره را کوي نوډ برلين، بغداد او کابل محور دي جوړ سي.

که څه هم چې افغانستان ته د عصري وسلو او نورو موادو د رسولو امکانات د جغرافيايي او لوژيستيکي امکاناتو له امله ډېر ليري وه خو د محور له هيوادونو سره د افغانستان دغه راز اړيکو برتانيه په غوسه کوله. دغه راز يې له برتانيې سره د افغانستان د اقتصادي اړيکو پر دوام باندي هم بده اغېزه کوله. د برتانيې ځيني مقامات په دې عقیده چې افغانستان، د شوروي اتحاد د سقوط په صورت کي، پر هند باندي يرغل کولو ته تيار دی. د برتانيې او هند قواوو له افغانستان سره د پولې په اوږدو کي ټانکونه او نور درانه وسايل ځای پر ځای کړل. ځيني قطعو خو تمرينات وکړل او داسي يې وښودله چې د جرمني قواوو ته به په افغانستان کي تود هرکلی وويل سي.

د ۱۹۴۱ کال د اکتوبر په مياشت کي، برتانيې او شوروي اتحاد، چې له هېټلر سره د افغانستان خواخوږی ستري کړي وه، له افغانستان څخه يوه گډه غوښتنه وکړه چې د محور د هيوادونو ټول غير رسمي اتباع دي اخراج کړي. د هاشم خان حکومت په دې خبر وو چې متحدينو د اېرېل په مياشت کي په عراق کي ښورښ خپلې او برتانيې او شوروي اتحاد د اگست په مياشت کي ايران سره وپشلی دی او افغانستان د وارداتو لپاره. له هند څخه پرته بله لار نه لري. نو د برتانيې او شوروي اتحاد د غوښتنې منلو ته مجبور وو. هاشم خان د دې فيصلې د عملي کولو د مسووليت بار وانه خيست او لويه جرگه يې را وبلل. لویې جرگې د متحدينو له راضي ساتلو سره موافقه وکړه مگر دا يې زياته کړه چې افغانستان به پر خپله بېطرفي باندي نور تېری ونه زغمي. هاشم خان، متحدينو ته په خپل رسمي جواب کي، له دې امله شکايت وکړ چې د قبایلو د کرارولو او د محور د هيوادونو د تبليغاتو په مخنيوي، او د معلومو جواسيسو په نيولو او د ريښتوني بېطرفۍ په تعقيب کي د ده کوشښونو ته هيڅ توجه نه ده سوې.

د افغانستان بېطرفۍ، د لومړي نړۍ وال جنگ په څېر، برتانيې ته دا امکان برابر کړ چې په هند کي د خپلو عسکرو شمېر کم کړي او مختلفو جبهو ته قواوي ولېږي. دغه راز يې د برتانيې پوځيان د داخلي عملياتو ځپلو ته فارغ کړل، چې په هند کي د برتانيې سره د مخالفت د څرگندولو او استقلال غوښتلو لپاره يې جدي ښه غوره کړي وه. د ۱۹۳۹

کال د سپټمبر په میاشت کې، چې جرمني پر پولینډ باندې یرغل وکړ نو وایسرا لارډ لینلیت گو Lord Linlithgow جرمني ته د جنگ اعلان ورکړ. څرنګه چې په هند کې وایسرا، له کانګریس سره، د مشورې پرته دا عمل کړی وو نو مخالف ګوند یې په غوسه کړ. پر جنوب ختیځه اسیا باندې د جاپان حملې، په هند کې د استقلال مبارزې ته نور هم زور ورکړ او صدراعظم چرچل مجبور سو چې د هند پر وضع باندې له سره غور وکړي. صدراعظم، سرسټافورډ کریپس هند ته د جنگ د کابینې له هغې اعلامیې سره واستاوه چې له جنگ څخه وروسته یې د اصلاحاتو ژمنه کوله. کریپس د کانګریس دا غوښتنه ومنله چې د اساسي قانون د جوړولو لپاره به یوه منځمنه شورا راغواړي او په دې وسیله یې د برتانیې له خوا د هند د بشپړ استقلال غوښتنه ومنله. د ده په دغه پېشنهاد کې بېلو بېلو ولایتونو او ایالتونو ته دا واک ورکړه سوی وو چې که یې چیرې زړه وغواړي له هند څخه مستقل دریځ غوره کولای سي.

نور بیا

د پاڼو شمېره: له ۴ تر ۴

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ